

Darbs māca darītāju

Mūsdienu rūpnieciskajā ražošanā aizvien redzamāku vietu ieņem biosintēze. PSKP XXIV kongresā atzīmēja, ka straujāk jāattīsta mikrobioloģiskā rūpniecība, apgādājot to ar jaunām līnijām, jākāpina aminoskābju un citu bioloģiski aktīvu vielu mikrobu biomasu ražošana.

Lizīns, kā zināms, pieder pie neaizvietojamajām aminoskābēm un ir ļoti nepieciešams lopkopībā. Pēc aptuveniem aprēķiniem tuvākajā nākotnē republikā gadā izlietos 1300 tonnas lizīna, bet astoņdesmito gadu beigās šīs lopbarības piedevas daudzums sasniegs 70 — 80 tūkstošus tonnu.

Mūsu uzdevums ir pazemināt produkcijas pašizmaksu, tāpēc jācenšas meklēt lētākas izejvielas. Līdztekus melasei, ekstraktam jāapgūst jauni izejvielu krājumi kā etiķskābe, kūdra. Izvērtinājumos pierādījās, ka kašelota tauku vietā ar labiem panākumiem var pielietot silikonu. Produkta audzēšanas laikā pievienojam lopbarības raugus.

Mūsu rūpnīca ir eksperimentālā, ražojam jaunu produkciju,

tāpēc pieredzi smelties kur nebija. Pa izziņas ceļiem gājām paši, lasot literatūru un praksē diendienā kontrolējot aparātu un procesu darbību. Jau no pašas pirmās dienas sīki pierakstījām kaltes un ietvaices iekārtu darba režīmu. Pie manis sakrājušās 14 pierakstu klades. Paškontrolē mums rādīja, pa kuru ceļu ejams.

Šis darbs prasa lielu piepūli no katra inženiertehniskā darbinieka, no katra strādājošā. Man uzticēta lizīna ražošanas pēdējā stadija — kaltēšana. Darbs atbildīgs, tāpēc vajag strādāt un mācīties. Ļoti daudz par lizīna iegūšanu uzzinu no LPSR Zinātņu akadēmijas vēstīm, kur publicējas tādi pazīstami autori kā tehnisko zinātņu doktors Beķeris, bioloģisko zinātņu kandidāti Liepiņš, Viesurs, Upīts. Interesantus jautājumus apraksta referatīvie žurnāli «Mikrobioloģiskā promiņlīdzība» un «Mikrobioloģiskā sintez». Zināšanas smēļos no japāņu zinātnieku darbiem, kuri tulkoti krievu valodā.

Ietvaicēto kultūršķidumu zāvējam daņu firmas «Anhidro» izsmidzināmajā kaltē. Iekārtas uzstādīšanas laikā apgūt to bija grūti, jo montētāju sarunas ritēja svešā valodā. Arī instrukcijas bija angliski. Pateicoties ceha priekšniekam A. Lāčaram, kurš pārvalda angļu valodu, varēja uzsākt ciņu par augstvērtīga produkta iegūšanu.

Sākumā bija lieli zudumi, kuri radās, produktam nosēžoties kaltē un ciklanos. Kopā ar biedriem pavadot ne tikai darbu, bet arī atpūtas stundas, lasot un studējot jaunāko literatūru, pierakstot, analizējot novērojumus, mums izdevās novērst sākotnējos trūkumus, kultūršķidumam sākām pievienot apmēram 5 procentus kaļķu, kā arī no 5 — 10 procentus kaulu miltu. Tika iesniegti racionalizācijas priekšlikumi par gaisa birstes un masas padeves sūkņa rekonstrukciju, par filtru uzstādīšanu nosēdumu uzķeršanai un daudzi citi. Manā kontā vien ir 8 racionalizācijas priekšlikumi ar kopējo ekonomisko efektu 16 tūkstoš rubļu gadā.

Visa kolektīva darbs deva iespēju paredzēto jaudu sasniegt 6 mēnešus pirms termiņa.

Lieli nopelni ir kaltes aparātistiem. Jo sevišķi gribas atzīmēt A. Salenieci, V. Jermonovu, A. Golubicku, jauniešus A. Hlevicki un R. Deksi.

Daudz zināšanu darbā smēļamies «Komunistiskā darba skolās», kur noklausāmies lekcijas par politekonomiju, sacensību, konkrēto darbu. Iepazīstoties ar labāko pieredzi, noorganizējam spraigu sociālistisko sacensību starp aparātistiem. Mūsu iecirknis apņemas piegades ceturtnā posma plānu paveikt līdz 7. novembrim un līdz gada beigām virs plāna saražot 200 tonnas lizīna, darbam ietvaices iecirknī apmācīt ne mazāk kā 5 strādniekus.

Divu mēnešu darba rezultāti liecina, ka iecerētais izpildīsies sekmīgi.

E. Auziņš,

eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kaltes un ietvaices iecirkņa brigadieris